

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020 și a sentinței Judecătoreiei Hîncești, sediul Central, din 11 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

FURTUNĂ Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.09.2019 – 11.11.2019;

Instanța de apel: 26.11.2019 – 21.01.2020;

Instanța de recurs: 07.08.2020 – 26.08.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Hîncești, sediul Central, din 11 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Furtună Gheorghe a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul la data de 25.08.2019, aproximativ ora 23:20, nedeținând permis de conducere corespunzător categoriei „B”, ignorând, astfel, prevederile pct. 10. 2) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere în vigoare potrivit căruia persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, precum și prevederile pct. 14 lit. a) din același regulament, conform căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, s-a aflat la volan și

a condus pe drumul public din s. Ciuciuleni r-nul Hâncești automobilul de model „VAZ 2107” cu XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică. Conform rezultatului alcooltestului „Drager”, concentrația de alcool în aerul expirat constituia 0,42 mg/l, ceea ce depășește maximele admisibile de alcool pentru conducătorii de vehicule, iar conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal se atestă ca stare de ebrietate cu grad avansat.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Lupașcu Larisa în interesele inculpatului, prin care a invocat dezacordul cu soluția instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei.

În susținerea poziției invocate, partea apărării a indicat că inculpatul a recunoscut vina integral și la cererea sa, cauza a fost examinată în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, menționând că se căiește sincer de cele comise, are la întreținerea și îngrijirea sa pe tatăl lui, care este invalid de gradul I și este ținut la pat, astfel solicitând casarea sentinței și aplicarea lui Furtună Gheorghe a unei pedepse non-privative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, apelul avocatului în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat, iar probele, examinate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut că sentința primei instanțe a fost contestată doar de către partea apărării în partea individualizării pedepsei penale, solicitându-se aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, sentința menționată nefiind atacată în partea ce ține de încadrarea juridică și vinovăția inculpatului.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate în apărarea inculpatului precum că, urmează a fi aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate în privința inculpatului or, prima instanță, la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare a ținut cont de poziția părții apărării, luând în considerare că Furtună Gheorghe și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de condițiile de viață ale familiei acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a menționat că în speță partea apărării nu a explicat de ce anume caracteristicile reținute de instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului, urmau să impună stabilirea de către instanța de apel a unei pedepse fără privarea de libertate a acestuia or, Colegiul penal consideră, că având în vedere durata examinării cauzei de către prima instanță, aceasta a avut ocazia să examineze suficient de amănunțit personalitatea inculpatului, aplicându-i pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile legale.

Instanța de apel reține, că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului. Pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 61 Cod penal, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real, îl prezintă persoana inculpatului, dar și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, s-a conchis că instanța de fond corect a considerat că inculpatului urma a fi condamnat pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, prin numirea unei pedepsei cu închisoare pe un termen de 8 luni în penitenciar de tip semiînchis.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată.

În motivare recurenta a indicat că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră. Consideră că instanțele de judecată s-au grăbit cu numirea pedepsei, neluând în calcul că inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor ușoare.

Apărarea consideră că nu au fost respectate în deplină măsură prevederile art. 61, 75 Cod penal, iar pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră în raport cu fapta comisă și consecințele acestuia, neluând în considerație faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că recurenta în recursul declarat nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, critică pedeapsa aplicată acestuia, solicitând o pedeapsă fără privarea de libertate.

În acest sens, Colegiul reține că, autorul recursurilor este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea aspră.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 84 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Infracțiunea comisă de Furtună Gheorghe, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an. Din cele menționate, instanța a ținut cont de cerințele atât a acuzatorului de stat și a apărătorului, a caracterului inculpatului, și impactul infracțiunii asupra societății și a aplicat închisoare în termen de 8 luni. Schimbarea pedepsei în muncă neremunerată în folosul comunității, conform solicitării recurente nu a fost argumentată, iar recursul depus este un „recurs formal” ce nu motivează de ce instanța de recurs ar trebui să se implice în schimbarea pedepsei inculpatului, în legătură cu care fapt, Colegiul penal respinge solicitarea dată.

Conform art. 75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei

care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Anume reieșind din aceste prevederi legale, la stabilirea pedepsei inculpatului, atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art. 7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, criteriile stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor, care fac parte din categoria celor ușoare, de motivul acestora, de persoana inculpatului, de condițiile de viață, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării dânsului, cu atât mai mult că nu este la prima abatere legală, anterior fiind condamnat penal infracțiuni similare și astfel, Colegiul reține că, corect s-a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului poate avea loc doar prin izolarea lui de societate.

Prin urmare, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel pe deplin corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020 și a sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 11 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Furtună Gheorghe XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 septembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion